



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16141/2024
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., против противника предлагача Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП из Београда и крајњег корисника Града Београда, које заступа Градско правобранилаштво Града Београда са седиштем у Београду, ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизијама противника предлагача и крајњег корисника, изјављеним против решења Вишег суда у Београду Гж 13162/22 од 06.03.2024. године, у седници одржаној 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије противника предлагача и крајњег корисника изјављене против решења Вишег суда у Београду Гж 13162/22 од 06.03.2024. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 325/19 од 05.04.2022. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за пренето уз накнаду земљиште у бившем власништву АА са 4/8 идеална дела, ББ са 2/8 идеална дела, ВВ са 1/8 идеалног дела и ГГ са 1/8 идеалног дела у циљу изградње санитарне депоније Винча и то: кат.парц. ..., њива 4. класе, на потесу .. пов. 2081 м2 и кат.парц. ..., њива 4. класе на потесу ..., пов. 1477 м2, обе уписане у лист непокретности бр. .. КО Винча на основу решења Одељења за општу управу и имовинско-правне послове Општине Гроцка бр. I-12 бр. 465-19/2019 од 13.03.2019. године, које је постало правноснажно дана 05.04.2019. године у корист Града Београда, по предлогу Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда, у износу од 6.244.290,00 динара. Ставом другим изреке обавезан је противник предлагача – крајњи корисник Град Београд да предлагачима исплати накнаде у укупном износ од 6.244.290,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, од чега предлагачу АА на име 4/8 идеалног дела износ од 3.122.145,00 динара, предлагачу ББ на име 2/8 идеалног дела износ од 1.561.072,50 динара, предлагачу ВВ на име 1/8 идеалног дела износ од 780.536,25 динара и предлагачу ГГ на име 1/8 идеалног дела износ од 780.536,25 динара. Ставом трећим

изреке обавезан је противник предлагача – крајњи корисник Град Београд да предлагачима солидарно накнади трошкове ванпарничног поступка у износ од 629.250,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 13162/22 од 06.03.2024. године, одбијене су, као неосноване, жалбе противника предлагача и крајњег корисника и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача и крајњи корисник су благовремено изјавили ревизије, у смислу одредбе члана 403. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије противника предлагача и крајњег корисника нису дозвољене јер су изјављене против одлуке против које се по закону не могу изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овој правној ствари поднет је 19.11.2019. године, од стране више предлагача који су образовали процесну заједницу обичних супарничара у смислу члана 209. ЗПП, па се вредност ревизијом побијаног дела цени у односу на сваког супарничара понаособ, а највиша вредност побијаног дела је 3.122.145,00 динара. Како је овај износ очигледно испод новчаног цензуса за дозвољеност ревизије прописаног цитираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП, из тог разлога ревизије противника предлагача и крајњег корисника нису дозвољене.

На основу наведеног, Врховни суд је применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Весна Субић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**